

Bibliorecomanacions

Las flores perdidas de Alice Hart

Una noia oblida la seva tragèdia creixent entre flors, però tot torna.

HOLLYRINGLAND
ED. SALAMANDRA. BCN, 2019.
412 PÀG. <N RIN>

Terror en serie

Assaig sobre l'evolució del terror a la tele, de Hitchcock a *Stranger Things*.

ANTONIO ROSA
ED. HÉROES DE PAPEL. SEVILLA, 2019.
191 PÀG. <7914 ROS>

Mowgli de la selva

Nova adaptació del clàssic de Kipling amb unes impressionants il·lustracions.

MICHELLAPORTE
ED. BAULA. BARCELONA, 2019.
55 PÀG. <I** LAP>

Per la Biblioteca de Viladecans

El rebost de la memòria

EL METGE JOAN BAPTISTA ROS

El metge Ros, en la seva consulta, cap a la dècada dels anys 1950.

Al Barri Antic hi ha dos carrers dedicats a metges locals. Un d'ells és el passatge a tocar de la Torre del Baró que porta el nom del Doctor Ros. Joan Baptista Ros Roca va ser metge de la ciutat durant més de tres dècades, entre el 1943 i el 1977. Primer, com a metge del Seguro Obligatorio, i poc després també com a metge d'empresa a les fàbriques Roca Radiadores, Llevat i Norma, fins que el 1953 es convertí en el primer director de l'Hospital de Sant Llorenç, un càrrec que compaginava amb la responsabilitat de medicina interna al mateix centre sanitari, impulsat per la pròpia Roca.

Ros, nascut a Solsona l'any 1903, va encaminar les seves primeres passes laborals cap al dret i fins i tot va treballar en alguns jutjats. Però als anys trenta es va sentir atret per la medicina i s'hi va entestar a treballar en aquest camp. Primer va aconseguir el títol de practicant i va arribar a fer

La ciutat li dedicà un carrer per la seva feina al llarg de més de tres dècades

Va treballar d'inici en un jutjat, però es va imposar la seva passió per la medicina

funcions de metge a l'Institut Sanatori de Puig d'Olena, a Castellterçol, al Vallès Oriental. Però no va ser fins a acabar la guerra que, esperonat per la facilitat que va atorgar el nou règim per a la creació de nous facultatius, va emprendre els estudis de medicina que li faltaven.

METGE PER VOCACIÓ

No assistiria, però, a cap aula. Es-

tudiaria "per lliure" al sanatori de Puig d'Olena i es presentaria als exàmens que es convocaven a les facultats de mitja Espanya: Barcelona, Saragossa, Salamanca. A la fi, aconseguiria el títol l'any 1941.

El desig de qualsevol metge era aleshores exercir la professió a Barcelona, cosa que costava molts diners i molts contactes i Joan B. Ros no els tenia. La seva primera plaça de facultatiu l'aconseguí al petit poble de Laguardes, a Osca. Un any més tard es presentà a la plaça d'auxiliar de metge a Sant Boi de Llobregat, una plaça laminerera ja que la feina anava lligada a la de facultatiu al sanatori mental i això incrementava els ingressos. Aconseguí la plaça, i allà a Sant Boi, coneixeria el veterinari Baldiri Aleu, cunyat del metge titular de Viladecans, el gadità Vicente Ferro.

DE SANT BOI, A VILADECANS

A través d'Aleu, s'assabenta de les possibilitats d'introducció professional a Viladecans, primer com a substitut a temporades de Ferro, que feia llargues testades al Pirineu per motius de salut, i a la mort del metge, l'octubre del 1943, ja com a titular.

El passatge que se li dedicà és just on va viure després de casar-se, el 6 de setembre de l'any 1945, amb Elvira Viladoms. Una casa, situada a la plaça de la Vila cantonada amb el passatge que avui duu el seu nom, en què passaria consulta durant gairebé trenta anys. Dos anys després de la mort del metge, el novembre del 1977, el primer ajuntament democràtic escollit després del franquisme va aprovar dedicar-li el carrer perquè quedés en la memòria la seva petjada a la ciutat. ●

INFORMACIÓ A CÀRREC DE L'ARXIU MUNICIPAL
FOTOGRAFIA D'AUTORIA DESCONEGUDA
(AMVA, COL·LECCIÓ ROS VILADOMS)